

Kongeriget's Andeel af det Beløb, der vil medgaae til Monarkiets fælles Udgifter; dette er jo en Selvfølge, da der er givet de fornødne Finantslove for Finantsaaret 1859—60, angaaende de fælles Udgifter, saa at Kongeriget altsaa ikke selv med Hensyn til sin Andeel under ordinaire Forhold vilde kunne have nogen Indskyldelse paa at afgjøre, hvorvidt dette skal udredes eller ikke; men Forholdene ere nu saadanne, at det forekommer mig, der kunde være nogen Betænkelighed ved saaledes aldeles blot og bart at tage denne Sætning uden nogen Tilføining. Da disse Finantslove angaaende Monarkiets fælles Indtægter og Udgifter bleve vedtagne, da bleve de jo givne under den Forudsætning fra den Repræsentations Side, som er den kompetente, at ogsaa den vilde kunne udøve den fornødne Control med Hensyn til Anvendelsen af disse bevilgede Udgifter og Opfyldelsen af disse Finantsloves enkelte Bestemmelser. Nu er jo imidlertid Forsatningsloven af 2den October 1855 midlertidig sat ud af Kraft paa ubestemt Tid, og Mange antage, at den slet ikke mere kommer til at træde i Kraft; Sagen er jo altsaa den, at den fornødne Control, der skulde have med Hensyn til Opfyldelsen af disse Finantsloves enkelte Sætser, altsaa Controlen med Overholdelsen af disse Love, er bortfalden indtil videre, og Ingen kan sige, om den eller ialfald naar den vil kunne indtræde igjen. Dette mener jeg maatte ligefrem lede Rigsdagen til for denne Landsdeels Vedkommende at tage en Reservation med Hensyn til Afgjørelsen af disse Sager, altsaa med Hensyn til Regnskabsvæsenet, for den Andeel, der fra Kongeriget's Side skal tilskydes til de fælles Udgifter. Det er tillige i den nævnte Forsatningslovs § 54 bestemt, at Regjeringen kan, naar Rigsraadet ikke er samlet, beslutte Afholdelsen af Udgifter, der ikke ere bevilgede ved Finantslovene, imod at de Ministre, der billige denne Beslutning, staae til Ansvar derfor for Rigsraadet, og at, naar Rigsraadet ikke vil gaae ind paa at bevilge disse forud udgivne Penge, saa falder Ansvaret paa disse Ministre. Det forekommer mig altsaa at maatte interessere Rigsdagen at vide, om Regjeringen antager, at den under de nærværende

Forhold kan bruge den Ret, som den nævnte Paragraph giver eller ikke. Forsaavidt det nu skulde vise sig, at Regjeringen troer at kunne bruge denne Paragraph endnu, uagtet Forsatningen midlertidig er sat ud af Kraft, saa troer jeg, at Rigsdagen nødvendigen maa forbeholde sig den den tidligere tilkommende Ret til at gjennemsee og revidere Regnskabet. Det var kortelig — jeg skal ikke opholde det ærede Thing længere — dette Punkt, som jeg vilde ønske, at det vorbende Finantsudvalg vilde tage under alvorlig Overveielse, da jeg troer, at det kræver en saadan, og vi uden det kun med stor Betænkelighed kunne gaae ind paa denne Deel af Finantsloven.

Kirke- og Underviisningsministeren: Der er fremkommet forskellige Dittringer i nogle af de Foredrag, der ere blevne holdte, som kunne siges specielt at rette sig mod Kultusministeriets Budget, og som derfor kunne foranledige mig til at fremkomme med nogle Bemærkninger; jeg skulde dog sandsynligvis ikke have gjort det nu, dersom ikke det sidste Foredrag, der blev holdt, syntes at give en Anledning til strax at møde med en Berigtigelse. Jeg kan imidlertid i saa Henseende fatte mig overordentlig kort, thi da det hele Foredrag udgik fra en Betragtning og en Forestilling om Forsatningsforholdene, som er fuldkommen urigtig, saa følger deraf, at de forskellige Slutninger, som den ærede Rigsdagsmand vilde uddrage af den af ham gjorte Forudsætning, ogsaa ere urigtige. Der er derfor efter min Mening ingensomhelst Grund til det Tillæg, som han meente, at der skulde bringes i Forslag til § 6.

Med Hensyn til de øvrige Bemærkninger, der ere faldne, da var der, hvad Kultusministeriet angik, enkelte, som gik i en stor Almindelighed, og andre, som derimod faldt ind i en særdeles Detail; det er jo, som bekendt, de to Skjær, som det er vanskeligt at omgaae under Finantslovens første Behandling her i Thinget, og som ogsaa ere mig saare vel bekendte; det kan derfor være vanskeligt for Thinget at være spørgende og opponerende, og det kan være ligesaa vanskeligt for Ministeriet at være besvarende og forsvarende. — Det er med Hensyn til Budgettets Af-